

הפטרה
"שמעו דבר"

פרשת מסעי המאור שבתורה

מעט מן האור דוהה הרבה מן החושך

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ב' אב התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
19:17	20:07	י-ם
19:15	20:05	ת"א
19:17	20:07	חיפה
19:15	20:05	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

פעם אחת שאלו את **הבן איש חי** זיע"א אודות אדם שהגיע לקהילה, ושעושה הוא רושם של אדם משכמו ומעלה, שכן במשך יומו היה **לומד תורה בלי הרף**, וכל דיבורו אינו אלא בדברי תורה, והוא מדבר תמיד רק בדברי מוסר, אך עם זאת לא יודעים מה טיבו האם כוונתו לשם קדושה וטהרה או לא?

אמר להם "אל תתפעלו ממעשיו של האדם על פי התרשמות **חיצונית בלבד**, אלא תבדקו אחריו באכילתו איך הוא מתנהג בשעת אכילה, אם הוא אוכל בצניעות ובדרך ארץ, וניכרת בו יראת שמים גם בשעת אכילתו אז יהיה לכם **סימן מובהק** שכוונתו לשם שמים ותוכלו לשמוע לו, אבל אם הוא אוכל כמו בהמה תדעו שהוא ג"כ כמו בהמה".

מִן הַחֲפִיץ חַיִּים וְצַ"ל, הִנֵּה רִגְלֵי לִסְפָּר, שְׁמָצָא פֶּעַם אֶת הַגָּאוֹן רַבִּי יִשְׂרָאֵל מִסְלֵנוּ וְצַ"ל קִהַתְּבַדְדוּתוֹ, שְׁקִייה הוֹזֵר בְּמִשְׁךְ מִסְפָּר שְׁעוֹת לֵל א' הַפֶּסֶק, אֶת מִצְמֵר מִשְׁנֵתֵינוּ "וְקָלָא יְלִיף קְטָלָא תִּיב..."

בישיבה מסוימת בה לימד רבי **משה רז** זצ"ל. החל לסור מן הדרך אחד התלמידים עד כי הוצרכו לסלקו מהישיבה. רבי משה לקח את אותו תלמיד **תחת חסותו** ובמשך שלושה חודשיים גדלו בביתו, ומשראה כי חזר למסלול הנכון הכניסו לאחת הישיבות המפורסמות.

תוך כדי שהינו אומר למשגיח הישיבה: בחור זה **הרי הוא כבני** ואנא הכניסוהו לישיבה, והכל על אחריותי... כיום אותו בחור הינו מחשובי התלמידי חכמים.

כל הרוזף אחר
העלם חוזה
רוזף להשיג דבר שאינו
בנמצא כלל

בזוכירנו את מעלת תפילותיו וזכיר את אשר סיפר מר חיים הי"ו, ממשו הנאמן בני יורק, שפעם אחת ביום שישי "נעלם" הרב **משה מלכא** זצ"ל לאחר כירור התברר שנסע ברכבת מרחק שעתיים כדי לשמוע קדושה וזורת הש"ץ שהפסיד מכיוון **שהאריך** בתפילת לחש, וחבל, כי עוד דמות הוד של אחד מגאוני הצדיק הדור הצנועים עזב את חיי עולמנו לעולם שכולו טוב.

הבריאה נועדה להשפעות של כל יחיד ויחיד ואל לאדם לזלזל בן

חומר דין שמים הוא נורא מאוד, שמחשב כל הסיבות הנולדות ע"י פעולת האדם

פעם הבחין הגאון רבי **יהודה צדקה** זצ"ל באברך פלוני שמאחר לבוא בכל בוקר אל סדרי הישיבה, ניסה לברר אצלו את הסיבה. סח לו האברך כי לאחרונה רכש דירה מוגדלת בת שלושה חדרים **ושקע בחובות**, ובכל בוקר עליו להתרוצץ בין אנשים להשיג הלוואות גמחי"ם, ללוות כספים מזה ולפרוע לזה, כדי לגלגל את החובות. נענה הרב צדקה ואמר לו: "אם לקולי תשמע, עזוב את החובות ואת ההלוואות, מכור את הדירה בת שלושה החדרים, חזור לדירה קטנה בת שני חדרים, ואת **החזר השלישי** תניח לעולם הבא. וכי לא יהיה טוב יותר באופן זה, מאשר להתבטל מלעסוק בתורה בגלל חדר שלישי בעולם הזה?!"

"ואת שלוש הערים תתנו בארץ כנען" שלוש ערי המקלט האלו הן: מחשבה, דיבור ומעשה. כאשר נשמרים ממחשבות ומדיבורים רעים, **אפשר להימלט** מרשת היצר, האורב לאדם, ולהתדבק במעשים טובים כראוי.

רבי יהודה לייאן זיע"א גדל על ברכי סבו הגדול אשר היה תלמיד חכם ומקובל גדול והעיד עליו רבי יהודה כי סבו היה מתבטא אין קיר בפני ומה שאני מבקש לראות **אני רואה עליו** אמרו כי היה דבוק בשכינה עשרים וארבע שעות ביממה ולא הסיח דעתו מהבורא ולו לרגע קט על ברכיים קדושות אלו גדל רבי יהודה לייאן (סבו זה היה מעל גיל 100 ויהודי קדוש מאוד) וממנו קיבל בגיל ינקותו את הדקות בבורא כל העולמים ולקיים תדיר **'שויתי ה' לגדי תמיד'** לא בחינם עברו עליו ימי ילדותו בשמירה מופלאה מן השמים שלא יכשל חלילה בראיית דברים אסורים והרחקה מכל חטא ועוון זאת כמובן נוסף על השמירה והשגחה פטרית על גשמייתו אשר ניצל מכל היותו גופני.

נקודה למחשבה

פרופסור בכיר בבית חולים בעיר לונדון, שהיה ידוע כיהודי שאין לו שום קשר ליהדות, החל לפתע להגיע לעבודתו כשכיפה לראשו. לתדהמת הרופאים, סיפר להם את סיפורו: "כזכור לכם, לפני כשבוע אישפו במחלקה שלנו זקן מופלג, שהיה סובל מלחץ דם גבוה, הפרעות בתפקודי הכליות והלב, ולאחרונה עבר גם אירוע מוחי קשה, והיה שוכב מחובר למכשירים ומיוסר. לאחר כמה ימים ללא שינוי, המלצתי לבני המשפחה שמוטב לעשות לזקן **'המתת חסד'** ולנתקו מכל המכשירים אשר מחזיקים אותו בכוח בעולם הזה, סובל ומיוסר, עדיף לגאול אותו מייסוריו! בני המשפחה הסכימו עמי, ואני בעצמי ניתקתי אותו מהמכשירים, מתוך רחמים, להצילו מייסורים. באותו לילה בו ניתקתי את הזקן מהמכשירים, כאשר הלכתי לישון, ראיתי אותו בחלומי, ניצב מולי, כועס וצועק עלי: 'מה עשית לי? למה קרבת את מתתי? מדוע עשית לי את העוול הזה?' ואני מתוך פחד ורעדה, בקושי הצלחתי לגמגם ולומר לזקן: 'אני התכוונתי בזה **אך ורק לטובתך!** ראיתי בצערך, את הייסורים הרבים שעברת וחשבתי שכבר עדיף לך למות מאשר לחיות בייסורים נוראיים שכאלו! ואילו הזקן כעס עלי יותר וצעק: 'לטובתי התכוונת?! דע לך, שעבור כל דקה שהייתי סובל את הייסורים הללו, מחקו לי מהשמים עצלות מלאות במלאכי חבלה! עבור כל גניחה ואנחה הורידו לי מהשמים טונות של עבירות! עולמות שלמים של חטאים, עוונות ופשעים מחקו לי **תמורת הצער שהצטערתי!** ואתה, ב'מיתת החסד' המדומה שלך, מהעת ממני את החסד האמיתי שעשו עמי במחיקת העוונות, וכעת עלי לשלם בייסורי גיהינום על כל העבירות שנתורו לי, והכל בגללך! קמתי בבוקר, רועד ושטוף זיעה קרה, ובו במקום החלטתי לשנות כיוון ולחזור בתשובה! אם זכיתי לראות במו עיניי שיש עולם הבא ויש למעלה דין ומשפט, יש שכר ועונש ויש גם חשבון מדויק על כל מעשה של האדם... איני יכול להישאר אדיש!"

מטרת הייסורים, **שיתבונן האדם** ויבין על איזה פגם וחטא בא לו זאת, וישוב תיכף בתשובה על זה. מעשה באדם שנסע ברכבו וראה שנורית אזהרה אדומה דולקת בלוח השעונים. הדבר הפריע לו, לכן פנה לחשמלאי רכב ובקש ממנו שיכבה את הנורית האדומה. החשמלאי פתח את לוח השעונים וניתק את הנורה מהחשמל. הנהג שמח ש"יצא בנול", אולם לאחר כמה שעות של נסיעה, הרכב לפתע הפסיק לעבוד...

לפעמים אנו מקבלים רמזים ואיתותים מן השמים. צרות או ייסורים. ועלינו להבין את הרמז ולעשות מיד את הדבר הנכון והרצוי ולא לחפש יקצורי דרך. **עלינו לעשות רצון ה'** לפשפש במעשיו ולשוב בתשובה. (העורך)

ניתן לאדם כח התשובה שחנן הבורא מתחילת היווצרו

בזקנותו של רבי **מאיר חדש** זצ"ל בימים הראשונים של ישיבת **אור אלחנן**, כאשר מחוסר מקום לנו מספר תלמידים בבית הורינו נדמה הללו בראותם באיוו עקביות בלתי מתפשרת, שמר המשגיח על סדרי הלימוד הקבועים שלו. היה זה בשעת לילה מאוחרת סיפר הרב רבי **שמואל מילר** (ר"מ ביישיבה לצעירים אור אלחנן) והוא היה עייף מאוד אך מפאת הטרדות המרובות לא הספיק עדיין ללמוד את הקביעות שלו במשנה ברורה. מה עשה? הוא קם ו**למד בעמידה** העיניים שלו כמעט נעצמו אך הוא המשיך ולמד. הוא איך הוא לומד, לומד ממש. ואנחנו שמענו איך הוא לומד, לומד ממש.

עד התקופה האחרונה התאמץ רבי **דוד לייב** זצ"ל להחזיר את הכספים בעצמו כמו חלוקת כספי הצדקה **שנתו לבדו בסתר** ללא סיוע של בני אדם כך גם בהחזר החובות לא שיתף אנשים בסודותיו.

יש להניח שהוא חשש לפרסם את שמויהם של המלוים (יש בזה איסור רכילות) מה גם הוא העדיף לא להסתכל ולסמוך על אחרים בהעברת כספי הצדקה בסכומים גדולים. בנוסף **לכל העדינות** שהיתה שזורה בנפשו לא איפשרה לשתף אנשים בנושא זה.

הכרה חושית פועלת הרבה יותר על האדם מהכרה שכלית!

'שבועות' מלשון שבועה. במתן-התורה נשבעו הקב"ה וכנסת ישראל זה לזה שבועה הדדית: **אנו נשבענו** לריבון העולם שלא נחליף אותו חלילה באלוקים אחרים, והוא נשבע לנו שלא יחליף אותנו בעם אחר.

פעם ראו את הגה"צ רבי **ישראל סלנובר** זצ"ל יושב כל הלילה בבית המדרש וחזור ומשנן לאור הנר את מאמר חז"ל: "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". היה זה בימים ששהה בעיר ביאליסטוק לצורך התרמט נדיבים לטובת פעילות ציבורית שעסק בה. לתמיחה מקורביו, הסביר רבי ישראל את מעשהו, שמכיוון שעליו לבקר בבתי עשירים בעיר, **חושש** הוא שמה בראותו את כבוד עושרם ויקר תפארת ביתם, תכנס בליבו קנאה והמדה, לפיכך משנן הוא דברי מוסר כדי לחסן עצמו בפני מידות אלו.

היתרון של התעמלות יום יומית הוא שאתה מת בריא יותר. **אס** בא לך לצאת לטיול ברחבי הארץ, כדאי שתבחר בהתחלה בארץ קטנה.

"תהייתה שש הערים האלה למקלט, לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה" רוצח שהרג נפש, אפילו בשגגה, בדין שלא יהיה לו מקום, **כי אין מקום לרוצח** בעולמו של הקב"ה. לכן היה צריך להפריש מקום מיוחד שיקלוט את הרוצחים.

הלויים נותנים חיות ערי המקלט נקבעו בערי הלויים, משום שהרוצח, שקיפה את חייו של הנרצח, איבד את זכותו לחיות; אלא שלפי שהיה **הדבר בשגגה** נתן לו הקב"ה תקנה שיסתפח ללויים, ועל-ידי זה ישיג חיים חדשים.

כי עבודת הלויים היא בשירה ובזמרה ובהתלהבות, ולכן הם **מקור החיים** ואפשר לשוב מהם חיות חדשה.

רשימת תפוצה **info@hamaor.net**

"משורחן נבונה"
דברי תורה מפי: ראש מוסדות **"אור החיים"**
הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א.

שְׁמִינְנו בַּיָּמֹת עֵינֵינוּ שְׁנוֹת רְאֵינוּ רְעָה (תהילים ע, טו), **נכנסים** אנו לחודש אב שעתיד להיות אב לכל החודשים, לגדול הטובות שעתידים להיות בו. **בראש חודש** אב נפטר **אהרון הכהן**, עמוד השלום, אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה (אבות פ"א מ"ב).

על אהרון הכהן נאמר **וַיִּבְכּוּ אֶת אֶהֱרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת וַיִּשְׁרָאֵל** (במדבר כ, כט) ודרשו רבותינו (אבות דרבי נתן פרק י"ב ד"ה אוהב שלום) שכולם בכו בפטירתו של אהרון, אנשים נשים וטף, וזאת מפני שהועיל לכלל עם ישראל בהשכנת השלום והאהווה, שזהו העיקר, לא מעא הקבי"ה כלי מחזיר ברכה אלא השלום (עוקצין פ"ג מ"ב). אהרון הכהן היה הכלי של עם ישראל להחזקת השלום, הוא הצליח להסיר את המחיצות שהיו בין יהודי ליהודי, בין איש לאשתו, בין שכן לשכנו ובין אדם לחברו.

ישנן מחיצות שנוצרות בין בני אדם, הרבה פעמים אלו מחיצות הנובעות ממדיון שמדמיין האדם, "תראה את פלוני שעשה כך, הוא התכוון לעשות כך וכך, תיזהר ממנו", ואלבא דאמת יכול להיות שלא הייתה בליבו שום כוונה רעה אלא אדרבה להיפך רעה להועיל, אולם במציאות מחיצות אלו מפרידות בין בני האדם ואהרון הכהן היה דואג להסירן בכל יום ויום.

ולכן הזכירה התורה את תאריך פטירתו של אהרון, ללמדנו שמיד משנכנס אב ניתן לב לרדוף ולאהוב השלום, ולשמוח במעלות ובהצלחות חברנו. ועל ידי כך נוכח שיתרבה השמחה בחודש זה בגאולתנו ופדותנו נפשנו.

מיום שחרב בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים (ברכות לב ע"ב), העבודה המוטלת עלינו היא להסיר את המחיצות המפרידות והמבדילות בינינו, להרבות באהבה ואהווה שלום ורעות, וכך במידה כנגד מידה תוסר המחיצה הנוראה המפסיקה בינינו לבין בוראנו, ונוכח לראות בגאולה השלימה במהרה, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

הטעם שנצטוו לשלח מעירו מכה נפש בשגגה ולהושיבו בעיר מקלט, לפי **שצער הגלות** שקול כצער מיתה. כי גדול צערו של אדם שנפרד מאוהביו ומארץ מולדתו ושוכן כל ימיו עם זרים.

שעם, אָבַת הַחַן, שְׁעָמוּם, וְכִהְיֶה נִכְהָה, וְנִשְׁוִים תִּתְּבַלְּוּ עֵינֵינוּ לֹא יִגְרַע נָלֵא יוֹסִיף עַל מִנַּת הַסֶּבֶל הַיְסוּרִין וּמִנַּת שְׁמַחַת הַחַיִּים וְהַיָּגֵג שֶׁנִּגְדַּע **שגור על האדם** בְּשָׂמִים. וְאִם יִקַּל לְעַצְמוֹ עַל הַחַיִּים, הֲלֵי יוֹדַע אֵיךָ עַל אֶחָד יְבֹאָה שְׂמִינְנו מִיָּד אוֹ לְאַחַר אֵיזוֹ שְׂבִיב. וְאֵין לְאֶדֶם לְעִשׂוֹת שֹׂמֵם תִּתְּבַלְּוּ נֶגֶד סִדְרֵי הַחַיִּים הַטְּבִיעֵי שֶׁיִּסְדַּד הַבּוֹרָא פְּרִינָה הוּא.

עיקר שורש כל חטא ואשמה והתרחקותו מפחד הש"ת ואהבתו היא הגאווה

כל העלונים: **hamaor.net**

כשמישהו משלם לעובד שכר בנימום הוא בעצם מבקש לומר לו מצדי הייתי משלם פחות אבל זה פשוט מנוגד לחוק

מעל הכל, הופיעו ובהקו הגילויים הנבואיים אשר קלחו מפיו הקדוש של רבי **מאיר מבריישלאן** זצ"ל ללא הרף. מזה דורות, למאז נגזרה הנבואה וחשכו הרואות בארבות, לא ידעה תבל הופעה נבואית גלויה כזו, כפי שהפיץ אותו **צדיק וקדוש**, רבי מאיר, על כל צעדיו ושעליו. שמים לרום וארץ לעומק, נצפו בעיניו הרוחניות במידה שווה כמעט; עבר, הווה ועתיד- דמו אצלו לאחדים; וכל מסתורי בנ"א, למן מעשיהם הכמוסים ועד מחשבותיהם שטרם עלו על דל שפתיים פרושים היו לפנינו כפמלה ופיו הקדוש גילה הכול; בהירות, בשטף, בוודאות-כקורא מתוך הכתב, או יותר נכון, כרואה בעיניו. בהתוועדות שנערכה באחת השנים בריינוב, לאחר ההשתתכות על קברו של הצדיק הקדוש, רבי **מוחם מנדל** זצ"ל, ביום הילולתו, הסבו יחדיו הגאונים הקדושים: רבי **חיים מצאנז**, רבי **שלום מקאמיניקא** ורבי **אליעזר מדז'קוב**, ושוחחו על מדרגותיהם של צדיקי הדור. נענה הצדיק מקאמיניקא ואמר: "**בנעלו**- אצל הצדיק הקדוש רבי שלום- רואים 'בבורות', **ברימינוב**- אצל הצדיק הקדוש רבי צבי הירש הכהן- רואים 'עבודת ה' " **בפרימשלאן**- אצל רבנו הקדוש רבי מאיר רואים 'נביאות'!"

לעילוי נשמת: שרון בן זמבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת רובי, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעמה בת עזיזה, שלומית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יואל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אוריית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בונגיס, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זורחה אלעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**

עונה לו הזקן **אתה יודע כמה זמן אני מחכה לך?**